

Singur cuc

Alexandrina Spânu

SINGUR CUC

Cuculeană, cenușie,
ce rotești tu prin câmpie,
să zărești un cuib dosit,
pregătit pentru clocit.
Tu, mai lași un oușor,
oușor cu- n puișor,
puișor de cucușor.

Și-ți iei zborul, cenușie,
fără nimeni să te știe,
c-ai făcut, o nebunie.

Căci așa, a fost să fie,
lăsat pentru veșnicie,
cucul să fie crescut
de părinți, cu împrumut.

Și, intrusul cucușor,
când crește mai mărișor,
la părinții de-mprumut,
face totul, să rămână
singur cuc, în cuibușor,
unicul lor puișor.

Cuculeană, cenușie,
ce aș vrea să-ți spun eu ție:
-"Tu, să cânti ca să ne-ncânti!"

Căci, așa, a fost să fie,
lăsat pentru veșnicie.

Alexandrina Spânu - SPERANȚE